

Տեսանկիւն

Փնթիւթեան Մէկ Նոր Վառ Օրինակ Մանրապատումներ Հայրենիքէն - 1 -

Վերջերս Ֆէյսպուքի վրայ լայնածաւալ գովազդ մը կը տարածուի, որ կը ներկայացնէ հայկական Նոր Ժամացոյց մը: Ըստ մեծ աղմուկով յայտարարուածին ու ժամացոյցին մէջ նշուածին, ժամացոյցը կ'ընդգրկէ Տիգրան Մեծի նկարը (տեսնել նկար 1):

Նկար 1

Նկար 2. Տիգրան Մեծի պատկերով մ.թ.ա. 74 թ.-ին Անտիոքի մէջ հատուած մետաղադրամ (Ստոնակունքի գանձի հաւաքածու, Հայաստանի պատմութեան պետական թանգարան)

Տիգրան Մեծի դրամներու ոճաւորմամբ թողարկուած ՀՀ ոսկէ յուշադրամներ

Մտածեցի, որ պայման չէ ժամացոյցին մէջ անպայմանօրէն Մեծն Տիգրանի մետաղադրամին նկարը օգտագործուած ըլլայ: Ես ինծի ըսի, որ կրնայ ըլլալ արուեստագետի մը պատկերացումն է այդ, այնպէս ինչպէս ինք Տիգրանը կ'երեւակայէ (արուեստի պատմութեան մէջ կայ այս երեւոյթը):

Սակայն աւելի խորը զննելով անդրադարձայ, որ Մեծն Տիգրանին վերագրուած ժամացոյցին մէջի դէմքը իր կզակին տակ մօրուք ունի...:

Շուտով յիշեցի, որ կարելի չէ Տիգրանը նկարել մօրուքով, որովհետեւ ըստ պատմագիտութեան, Տիգրան Մեծը դրամներու վրայ յաճախ պատկերուած է կիսանդրիի չափով, դասական արուեստի իրապաշտ ոճով, երիտասարդ դիմագիծերով, Արեւելքի հեղինակական միապետերու նման ածիլուած երեսով...:

Ուրեմն որուն է, որպէս Տիգրան Մեծի նկարը պարունակող գովազդուած ժամացոյցին մէջի թագաւորին նկարը: Քիչ մը պրպտելէ ետք ինծի համար պարզ դարձաւ, որ ժամացոյցին մէջի պատկերուածը աւելի մօտ է Արտաշիսեան հարստութեան Տիգրան Մեծ Արքայից Արքայ թագաւորի որդիին՝ Արտաւազդ Բ-ին մետաղադրամին (տեսնել նկար 3):

Նկար 3. Արտաւազդ Բ-ի հեղինակական եւ արեւելեան համադրութեամբ ոճաւորումով մետաղադրամը

Շար. Էջ 02

Լիբանանեան Լուրեր

Եւրոպական Միութիւնը Պատրաստ Է Թիկունք Կանգնելու Լիբանանի Կառավարութեան Տնտեսական Փրկութեան Ծրագրին. Միութեան Պատուիրակ

Եւրոպական Միութիւնը պատրաստ է Լիբանանի կառավարութեան թիկունք կանգնելու, որպէսզի ան կարենայ իրագործել տնտեսական տագնապը շրջանցելու փրկութեան ծրագիրը: Այս մասին երէկ յայտարարեց Լիբանանի մէջ ԵՄ դեսպան Ռալֆ Թարրաֆը:

Երկիրը յուզող այլ օրակարգով մը, դատախազ Թարեք Պիթար երէկ ամփոփեց Պէյրուքի Նաւահանգիստի օրակարգով երեք Նախկին Նախարարներու դատական թղթածրարը, որունք մեղադրուած են անհոգութեամբ եւ ձախող տնօրինմամբ: Անոնք պիտի հրաւիրուին հարցաքննութեան:

Միւս կողմէ երկիրը դարձեալ կը հարուածուի քորոնաժահրով: Վերջին 24 ժամերուն Լիբանանի մէջ գրանցուած են 728 վարակակիր եւ մահացած են 24 անձեր սոյն ժահիրին հետեւանքով: Այս մասին երէկ հաղորդեց Առողջապահութեան Նախարարութիւնը:

ՊԱՏԻ ԱՐԺԱՆԱԴՈՐԻՆ

Դոկտ. Փրոֆ. Արտեմ Փաթափութեան Բնախօսութեան Եւ Բժշկութեան Նոպէլի Մրցանակակիր

Ամերիկահայ յայտնի գիտնական Փրոֆ. Դոկտոր Արտեմ Փաթափութեան իր գործընկեր Տէյվիտ Եուլիուսի հետ միասին արժանացաւ Բնախօսութեան եւ Բժշկութեան 2021-ի Նոպէլեան մրցանակին՝ «ջերմաստիճանի և հպման ընկալիչներու յայտնաբերումին» համար:

Լուրը հաղորդուեցաւ 4 հոկտեմբերին, Սթոքհոլմի մէջ հեռակապով կայացած Նոպէլի Ընդհանուր Ժողովին կողմէ: Այս տարուան մրցանակակիրները պիտի ստանան շուետական 10 միլիոն քրոն գումար մը, որ կը համապատասխանէ 986 հազար եւրոյի:

Նշենք որ Արտեմ Փաթափութեան 27 Մայիս 2020-ին, Նիւ Եորքի մէջ, Գիտութեան Համաշխարհային փառատօսին ընթացքին արժանացած էր գիտութեան բնագաւառի հեղինակաւոր «ԶԱՎԼԻ» մրցանակին, շնորհուած՝ Նորվեկ Արքայական Գիտութեանց Ակադեմիայի կողմէ, անոր, ջղային դրութեանց, մարդկային մարմիններու ճնշման եւ շփումներու զգացողութեան, ազդեցութիւնը սրտի եւ այլ մարդկային գործարաններու բջիջներուն վրայ իր նորայայտ տեսութիւններու գիտարարութեան առ ի գնահատական:

Շար. Էջ 02

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը Մեկնեց Իտալիա

Հոկտեմբերի 5-ին Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Երկրորդ Ծայրագոյն Պատրիարք եւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը մեկնեց Հռոմ (Իտալիա)՝ մասնակցելու Սանտ Էջիդիոյի համայնքի կողմից կազմակերպուած «Մարդիկ որպէս եղբայրներ եւ երկրի ապագան. կրօններն ու մշակոյթները երկխօսութեան մէջ» խորագրով համաժողովին եւ միջեկեղեցական աղօթքին: Համաժողովին Նորին Սրբութիւնը հանդէս կը գալ բանախօսութեամբ, Նաեւ կը քարոզի միջեկեղեցական աղօթքի արարողութեանը: Այցի ընթացքում Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը հանդիպում կ'ունենայ Հռոմի Սրբազան Զահանայապետ Ֆրանցիսկոս Պապի հետ: Նորին Սրբութեան պատուիրակութեան կազմում են Արեւմտեան Եւրոպայի Հայրապետական պատուիրակ եւ Վատիկանում Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի պաշտօնական ներկայացուցիչ Տ. Խաժակ արքեպիսկոպոս Պարսամեանը, Մայր Աթոռի լուսարարապետ Տ. Մուշեղ եպիսկոպոս Բաբայեանը, ՀՀ Մարդու իրաւունքների պաշտպան Արման Թաթոյեանը, Զարոգչական կենտրոնի եւ Մայր Աթոռում գործող Արցախի հոգեւոր-մշակութային ժառանգութեան պահպանութեան գրասենեակի տնօրէն Տ. Գարեգին վարդապետ Համբարձումեանը եւ Վեհափառ Հայրապետի գաւազանակիր Տ. Անանիա արքեպիսկոպոս Ծատուրեանը: Համաժողովին եւ միջեկեղեցական աղօթքին իր մասնակցութիւնը կը բերի Նաեւ Կ. Պոլսի Հայոց Պատրիարք Տ. Սահակ արքեպիսկոպոս Մաշալեանը:

Տեսանկիւն

Փնթիութեան ՄԵԿ Նոր Վառ Օրինակ Մանրապատումներ Հայրենիքէն - 1 -

Սկիզբը Էջ 01

Հետեւաբար ժամացոյցը պատրաստողներուն մէջ շփոթ մը կար, որ յանգած է այս անհաճոյ արդիւնքին: Մանրապատումն եզրափակելով վերջապէս գրեմ, թէ ըսածս ի՞նչ է. Մատնանշածս մեր մօտ արմատաւորուած փնթիութեան մէկ նոր չափանիշն է, որ ըստ ինծի պատճառներէն մեկն է մեր ժողովուրդին գլխին եկած ամենայն չարիքի: Ինծի համար անհասկնալի երեւոյթ է, որ ինչպէ՛ս այս ժամացոյցներու արտադրութեան պատուէրը դնող կողմը չստուգեր, թէ պատկերուած նկարի գծագիրը ճիշդ է եւ կը համընկնի՞ պատմագիտական տուեալներու հետ: Թէ մեր փնթիութիւնը պիտի հասնի հոն, որ աղաւաղէ Նաեւ մեր մշակութային պատմութիւնը եւ անոր խորհրդանիշներուն մասին ունեցած մեր տարիներու պատկերացումը...: Արտադրութիւնը կը շարունակէ պահանջ ունենալ, որպէս Տիգրան Մեծի նկարը պարունակող ժամացոյց: Որքան առեւտրական լաւ թեքնիք (օգտագործելու պատմական մեր խորհրդանիշներէն մին) սակայն այնքան անհոգ եւ անպատասխանատու մօտեցում, զայն արտադրելու պատուէրը դնողներուն ու անխնայ ծախողներուն կողմէ:

ՍԵՒԱԿ ՅԱՎՈՐԵԱՆ

ՊԱՏԻ ԱՐԺԱՆԱԻՈՐԻՆ

Դոկտ. Փրոֆ. Արտեմ Փաթափութեան Բնախօսութեան եւ Բժշկութեան Նոպէլի Մրցանակակիր

Սկիզբը Էջ 01

Դոկտոր փրոֆ. Արտեմ Փաթափութեան ծնած է Պէյրութ, 1967-ին, կրտսեր զաւակն է հաճընցի արմատներով գրող, թարգմանիչ, մտաւորական Սարգիս Վահագնին (Սարգիս Փաթափութեան) եւ կրթական մշակ, ՀԲԸՄ-ի Տեմիրճեան վարժարանի տնօրէնուհի Հայկուհի Աճեմեան-Փաթափութեանին: Ան եղբայրն է համակարգիչներու մասնագետ ու առաւել քան երեսուն գիւտերու հեղինակ դոկտ. Արա Փաթափութեանին եւ մանկավարժ ու ճարտարապետուհի Հռիփ Փաթափութեանին:

Ան յաճախած է ՀԲԸՄ-ի Տեմիրճեան ապա՝ Յովակիմեան-Մանուկեան մանչերու երկրորդական վարժարանը, մաս կազմած է ՀԵԸ-ի պատանեկան պասքեթպոլի կազմին (տեսնել նկարին կեդրոնը՝ Նստած, գնդակը ձեռքին): Արտեմ Փաթափութեան իր մրցանակին լուրը ստացած է 94-ամեայ իր հօրմէն, որովհետեւ Նոպէլեան յանձնախումբը զինք չգտնելով՝ դիմած են անոր: Հայրը՝ Սարգիս Վահագնը ծնած է Լիբանան 1927-ին: Ան բազմաթիւ վէպերու, թատերգութիւններու եւ այլ գրական գործերու հեղինակ է, ունի մօտ երկու տասնեակ հրատարակուած գիրք, եղած է Պէյրութի «Շիրակ» ամսագրի խմբագրակազմի անդամ, 1987-ին ի վեր կը բնակի Լոս Անճելըս: Երկար տարիներ աշխատակցած է «Նոր Օր»-ին: Իր «Արշիլ Կորքի» վէպին համար Սարգիս Վահագն արժանացած է Թեքեան Մշակութային Միութեան գրական եւ «Հայկաշէն Ուզունեան» մրցանակներուն: 2008-ին Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Գարեգին Բ-ի կողմէ ստացած է «Սուրբ Սահակ-Սուրբ Մեսրոպ», Սփիւռքի նախարարութեան կողմէ՝ «Ուիլեամ Սարոյեան» շքանշաններուն:

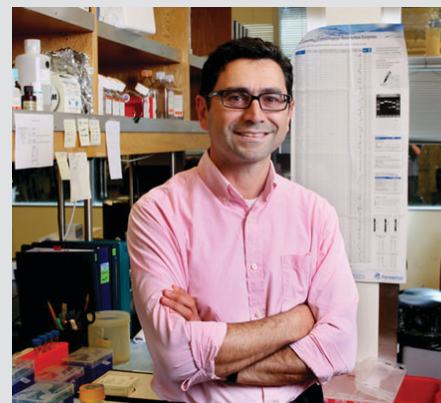
Լիբանանի քաղաքացիական պատերազմին պատճառով Արտեմ ընտանիքին հետ փոխադրուած է Լոս Անճելըս, ուր իր պսակաւորի աստիճանը ստացած է Հարաւային Գալիֆօրնիայի Համալսարանէն (ԵՈՒ Սի Էլ Էյ), իսկ դոկտորականը՝ հռչակաւոր ԶԱԼԹԷԸ համալսարանէն: 1982-էն ի վեր կը ղեկավարէ Սքրիքս (SCRIPPS) գիտական մեծ հաստատութեան «Փաթափութեան փորձագիտական Տարրալուծարան»ը:

Կենսաբանութեան դոկտորական ստացած է 1996-ին, Զալիֆօրնիոյ մէջ: Ամուսնացած է եւ ունի մանչ զաւակ մը:

2017-ին գիտնական դոկտ. Արտեմ Փաթափութեան ընտրուած է Միացեալ Նահանգներու հեղինակաւոր Գիտութիւններու ազգային ակադեմիայի անդամ, շնորհիւ հետազոտութեանց մէջ շօշափելի եւ շարունակական իրագործումներուն: 2017-ին ընտրուած է 84 գիտնականներէ անդամներէ բաղկացած Նշեալ ակադեմիայի անդամ:

Ան «Սքրիփս» հետազոտական հիմնարկի մէջ ուսումնասիրութիւններ կը կատարէ եւ ջղագիտութեան բաժանմունքի դասախօս է: 2017-ին Նշեալ ակադեմիոյ 84 նոր անդամներէն մեկը հանդիսացաւ:

ԶԱՐԹՈՆԵՐի խմբագրութիւնը իր ընթերցողներուն անունով ջերմօրէն կը շնորհաւորէ դոկտ. Փրոֆ. Արտեմ Փաթափութեանը, իր ծնողքը՝ ընկ. Սարգիս Վահագնը ու Տիկ. Հայկուհին եւ անոնց համայն հարազատները հպարտութիւն ներշնող այս մրցանակին առիթով Դոկտ. Փաթափութեանին մաղթելով յարատեւ վերելք եւ Նորանոր յաջողութիւններ:

ՌԱԿ 100-ամեակ

ՅԱԿՈԲ ԱՐԵՏԻՔԵԱՆ

Առանց տօնի եւ տօնակատարութեան, առանց հանդիսանքային տրամադրութեան, Ռամկավար Ազատական կուսակցութիւնը այսօր, 2021 թ. հոկտեմբերի 1-ին, արձանագրում է իր հիմնադրման 100-ամյակը: 1921 թ.ի այդ օրը, դաշնակից յաղթական բանակների կողմից գրաւուած Կ.Պոլսում, Նախկին Արմենական, Գաղափարական, Վերակազմեալ Հնչակեան, արեւելահայ ժողովրդական եւ այլ կառոյցներ Նախապէս համաձուլուելով Ռամկավար եւ Ազատական կուսակցութիւնների մէջ՝ հռչակեցին կազմութիւնը միաձոյլ նոր կառոյցի՝ ՌԱԿ-ի: Համաձուլման, միաւորման այդ ակտը հայ իրականութեան մէջ որքան բացառիկ, նոյնքան անհրաժեշտ էր հայ ժողովրդի պատմութեան տուեալ հանգամանքներում: Մեծ եղեռնից, պատերազմում Թուրքիայի պարտութիւնից, բռնագաղթուածների մի մասի Կիլիկիա, Կ.Պոլիս եւ այլուր վերադարձից, ապա նորից գաղթելուց, իսկ Առեւելեան Հայաստանում Սոաջին անկախ հանրապետութեան փլուզումից, սուլթանական կարգերի հաստատումից յետոյ հայութեան կեանքում եւ ողջ տարածաշրջանում բոլորովին նոր, աննախադէպ իրավիճակ էր ստեղծուել եւ անհրաժեշտ էր միասնաբար դիմագրաւել, որքան որ հնարաւոր էր, ամբողջովին նոր, դժուարին մարտահրաւերները՝ գաղթական դարձած հայութեան մնացորդացի տեղաւորում եւ որբահաւաք, արդեն գոյութիւն ունեցող գաղութների վերակազմակերպում, Մայր հայրենիքի մեզ մնացած մասի վրայ ազգահաւաքի հնարաւորութիւնների օգտագործում, Խ. Հայաստանի վերաշինութիւն, սովետական իշխանութիւնների հետ համագործակցութեան ուղիների ու ձեւերի ստեղծում, միջազգային յատկապէս ամերիկեան բարեսիրական կազմակերպութիւնների եւ Նանտենի հիմնարկի, ինչպէս նաեւ գաղթական հայերին հիւրընկալած երկրների իշխանութիւնների հետ յարաբերութիւնների հաստատում, եւայլն:

ՌԱԿ-ի հիմնադիր հայրերը, իրատես, հեռատես ու գործնամիտ մարդիկ, շատ լաւ հասկանում էին, որ մէկ կուսակցութեան ուժերից վեր է նման պարտականութիւնների կատարումը, հետեւաբար սերտագոյն համագործակցութիւն հաստատեցին Պողոս Նուպարի Բարեգործականի հետ թէ՛ գաղութների ինքնակազմակերպման, թէ՛ Հայաստանի վերաշինման եւ թէ՛ ազգապահպանութեան գործերում, ոչ միայն ՀԲԸՄ-ին համապատասխան կատարելի տրամադրումը, այլեւ նիւթական աջակցութեամբ: Նոյնը՝ նաեւ Մայր հայրենիքին: Այսօր ո՞վ է յիշում, որ, օրինակ, Երեւանի Գիւղատնտեսական ակադեմիայի շէնքը կառուցուել է Պոստոնի ՌԱԿ «Պայքար» թերթի 10 հազար տղարի նուիրատուութեամբ:

Աւելին. Նորաստեղծ կուսակցութեան առաջին գործերից մէկը եղաւ իր ամենափորձառու ղեկավարներից մէկին՝ Արտակ Դարբինեանին առաքել Սովետական Հայաստան՝ Ալեքսանդր Միսնիկեանի հետ հանդիպման՝ պարզաբանումներ ստանալու եւ համագործակցութեան կարելիութիւններն ստուգելու: Արդիւնքում՝ Սովետական Հայաստանի կառավարութիւնը ամենայն հայոց կառավարութիւն չէ, այո՛՝ մասնակի հայրենադարձութեանը, այո՛՝ նոր բնակավայրերի ստեղծմանը, այո՛՝ սովետական անասնաբուժութեան ճշումների պայմաններում խեղճացած, ճշումաւ ու մեկուսացուած Մայր աթոռ Սբ. Էջմիածնի եւ Ամենայն հայոց կաթողիկոսի նկատմամբ հանդուրժողականութեանը: Միասնիկեանը աւելին չէր կարող խոստանալ: ՌԱԿ-ը սկսեց աշխատել այդ ուղղութիւններով:

Ուղղութիւններ՝ որոնք հետագայ տասնամեակների հոլովոյթում մնացին, զարգացան անշեղօրէն, միաժամանակ ապացուցելով, որ ՌԱԿ-ը ազգային կուսակցութիւն է, որի դիրքորոշումը Հայաստանի իշխանութիւնների նկատմամբ ոչ թէ գաղափարախօսական, այլ՝ բացառապէս ազգային է:

Իր այդ դիրքորոշմանը ՌԱԿ-ը հաւատարիմ մնաց նաեւ Սովետական Հայաստանի կազմալուծման ժամանակաշրջանում: ՌԱԿ-ը դարձաւ մէկը այն 5 կուսակցութիւններից, եւ միակը աւանդական կուսակցութիւններից, որի անունը արձանագրուած է Անկախութեան հանրաքուէի անցկացման պատմական որոշման տակ: Այլ խօսքով՝ ՌԱԿ-ը առաջին հիմնադիրներից է Երրորդ հանրապետութեան, ինչպէս որ ժողովրդական կուսակցութիւնն էր եղել Առաջին հանրապետութեան հիմնադիրներից եւ նոյնիսկ մաս կազմել քույրիցին կառավարութեանը:

Շաբ. Էջ 07

Մեր Սուրբ Թարգմանիչները

Վեր. Դոկտ. ՎԱՀԱՆ Յ. ԹՈՒԹԻԿԵԱՆ

Հոկտեմբեր ամիսը Նուիրագործուած է որպէս Մշակոյթի Ամիս, հայ ժողովուրդին յիշեցնելով ամէն տարի իր անմահանուն Ս. Թարգմանիչները: 20-րդ դարու մեր իմաստուն կաթողիկոսներէն Գարեգին Ա. Յովսէփեանց, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ երջանկայիշատակ հայրապետը, 1940-ական թուականներուն Հոկտեմբեր ամիսը հռչակեց Հայ Մշակոյթի Ամիս՝ պանծացնելու մեր Ս. Թարգմանիչներու գրական վաստակը:

Պատմականօրէն Ս. Թարգմանչաց տօնը Հայ Եկեղեցւոյ Տօնացոյցին մէջ ներմուծուեցաւ 13-րդ դարուն: Այդ բարեբաստիկ առիթով Վարդան Արեւելքցի Նշանաւոր պատմիչը հեղինակեց Ս. Թարգմանիչներու Նուիրուած «Որք զարդարեցին» գեղեցիկ շարականը: Նախ քան այդ թուականը, հարկ է յիշել որ հայ ժողովուրդը 5-րդ դարէն սկսեալ մեծ յարգանք ցոյց տուած է Թարգմանչաց հոյուն գլխաւորող՝ Սահակ Պարթեւ Կաթողիկոսին եւ Մեսրոպ Վարդապետ Մաշտոցին, որոնց համար հայութեան հոգեւոր եւ մշակութային անկախութիւնը գլխաւոր մտահոգութիւն էր:

Թէեւ Զրիստոնէութիւնը պետական կրօն հռչակուած էր Հայաստանի մէջ 301 թուականին, ան լիովին չէր արմատացած հայ ժողովուրդի կեանքին մէջ, որովհետեւ Աստուածաշունչ Մատենան կը կարդացուէր յունարէն եւ ասորերէն լեզուներով: Մինչեւ 5-րդ դարու սկիզբը հայ ազգը իր սեփական Այբուբենը չուէր: Այդ օրերուն ան կորսնցուցած էր ոչ միայն իր քաղաքական, այլ նաեւ իր մշակութային անկախութիւնը:

Հինգերորդ դարու սկիզբը հայ ազգի ղեկավարները մտածեցին հնարել սեփական նշանագիրեր որպէս զի այդ գիրերով թարգմանեն Աստուածաշունչը հայերէնի: Գիրերու գիւտին ստեղծիչը դարձաւ Մեսրոպ Վարդապետ Մաշտոց 406 թուականին: Ասիկա եզակի շրջադարձ մըն էր հայոց պատմութեան մէջ, որովհետեւ այս ձեւով հայ ժողովուրդը կ'ապահովէր իր հոգեւոր եւ մշակութային անկախութիւնը:

Հայ գիրերու գիւտէն ետք, հայոց Վռամշապուհ Թագաւորի հրամանով Հայաստանի բոլոր գաւառներէն հաւաքուեցան շուրջ 60 ուշիմ երիտասարդներ Մեսրոպ Վարդապետի շունչով դաստիարակուեցան եւ տիրացան հայ լեզուին: Անոնք ղրկուեցան Միջին Արեւելքի Նշանաւոր մշակոյթի կեդրոնները որպէս զի հմտանան յոյն եւ ասորի լեզուներուն:

Այս աշակերտները իրենց գիտութեան պաշարին հետ Հայաստան բերին նաեւ ստուարաթիւ ձեռագիրներ, որոնք հայերէնի թարգմանեցին՝ Ս. Մեսրոպ եւ Ս. Սահակի հովանաւորութեան ներքեւ: Աստուածաշունչի առաջին թարգմանութիւնը հապճեպով եղած թարգմանութիւն մըն էր, որ տեղի ունեցաւ 408-415 թուականներուն եւ կոչուեցաւ *Փոլթանակի թարգմանութիւն*: Անկէ ետք ուրիշ թարգմանութիւն մը կատարուեցաւ 430-ական թուականին Սահակ Կաթողիկոսի հսկողութեան տակ՝ յունարէն բնագրի վաղեմի թարգմանութեանց վրայ հիմնուած, որ հետագային օտար ուսումնականներ պիտի չվարանէին կոչել «Թագուհի Թարգմանութեանց»: Աստուածաշունչի հայերէն թարգմանութիւնը բացառիկ հանգրուան մը հանդիսացաւ հայ մշակոյթի պատմութեան մէջ: Առիթ դարձաւ, որ անով բիւրեղանայ դասական հայերէնը: Այնուհետեւ, թարգմանութեան եկեղեցական, դաւանաբանական, պատմական, փիլիսոփայական մեծաթիւ գործեր, որոնք հայ ժողովուրդի մշակութային գանձարանը ճոխացուցին: Թարգմանիչներու սքանչելի նուաճումները 5-րդ դարը դարձուցին հայ գրականութեան *Ոսկեդարը*:

Թարգմանիչներու հոյակապ վաստակը ազգային ամրակուռ դիմագիծ տուաւ հայ ժողովուրդին: Ան գորացուց եւ ամրապնդեց քրիստոնէական կրօնի արմատները Հայաստանի մէջ: Կերտեց ու կաղապարեց Վարդանանց եւ Վահանանց սերունդներու տոկուն նկարագիրն ու հայրենաշունչ ոգին՝ ծառանալու համար հայ ժողովուրդի հաւատքին եւ հոգիին սպառնացող վտանգներուն դէմ:

Մեր Ս. Թարգմանիչները նաեւ ներշնչարան եւ մղիչ ուժ հանդիսացան հետագայ սերունդներուն, որոնք իրենց ստեղծագործութիւններով զարգացուցին մեր գրականութիւնն ու մշակոյթը:

Արդարեւ, Թարգմանիչներու իրագործումները դուռ բացին հոգեմտաւոր շարժումի մը որ մշակոյթի ջահը վառ պահելով՝ անցուց գալիք սերունդներուն:

Շաբ. Էջ 07

Եղեռնի Հետքերով - 15

Տեօրթեուցի Պենոն Վասիլեանի Յուշերը Չոր Մերճուման-Չորք Մարգալան

Շար. Լախորդ շաբաթէն

Մէյ մը Լայեցայ շուրջս՝ մարդիկ հաւաքուած մեզի կը դիտեն: Ժանտարմաները լսեր են: Ատրճանակս քաշեցի գլխուն երկու կապար զարկի, ժողովուրդը վախէն ցրուեցաւ: Մենք ալ այդտեղէն փախչելու ստիպուած եղանք: Ատրճանակներ ձեռքերնիս դէպի լեռ բարձրացանք, լեռը մեր տեղը թաքնուեցանք: Միջանի օր մեր քով եկող չեղաւ: Օր մը իջանք քաղաք մեզի համար ուտելիք ապահովեցինք: Ամէն օր, լեռը չՆարկոնսունի՝ թռչունի որսի կ'երթայինք, լճակները ձուկ կը բռնէինք կ'ուտէինք: Մեզի միայն հաց եւ աղ էր պէտք, երեք-չորս օրը անգամ մը կ'իջնէինք հաց կը բերէինք: Դուն արդէն գիտես՝ լեռը ինչ պտուղ կ'ուզես՝ կայ: Այսպէս երկար ժամանակ ապրեցանք, մեզ ժանտարմաները չփնտռեցին. եթէ մէկ գունդ զինուոր ալ գար մեզ չէին գտներ:

1921 Յչերը Իսկէնտէրունի մէջ

1921ի ձմեռն վերջին ամիսը ֆրանսացիները Տեօրթ Եղը Սուրաֆա Զեմալին յանձնէր Էին, ֆրանսացիները սկսեցին քաշուիլ Իսկէնտէրուն, տեօրթեուցիները սկսեցին քաշուիլ Իսկէնտէրուն: Մենք ալ իջանք Տեօրթ Եղ, մեզի մէկական մտուկի մէջ դրին պահեցին, շոգեկառքով բերին հոս: Զիմա փախստական կ'ապրինք: Արդէն օրը լուսցած էր, բաժնուեցանք, ես եկայ վրանս պառնեցայ:

1922 Ապրիլին Յչերը գիս քովը կանչեց, ըսաւ՝ «Պենոն, մենք Տէյիմէն Տերեսի ճամփան պիտի երթանք հոն եկող-գացողը պիտի կողոպտենք, դուն ալ կու գամ»:

- Ես Յչեր, դեռ հինգ օր եղաւ բանտէն ազատիլս, ալ միտք չունիմ նորէն բանտ մտնելու, ես այլեւս անտեսակ բաներու հետ գործ չունիմ:

- Դուն գիտես, ըսաւ Յչերը: Ես ձգեցի գացի:

Նոյն օրը ես գատ վրան մը դրի գատուեցայ աներես, առանձին տուն եղայ, ինչ որ ունիւք տեղաւորուեցանք: Ուտելիք չունինք, դրամ չունինք սկսայ մտածել ինչ կրնամ ընել: Ըսի՝ Սարը Սեքի բարեկամներ ունիմ, երթամ քիչ մը ցորեն, իւղ, ձաւար բերեմ: Իսկէնտէրունէն Սարը Սեքի երկու ժամուան ճամփայ էր, գացի Սարը Սեքի, սրճարանին մէջ տեսայ հօրս բարեկամը՝ Զելեպի փաշան, բարեկեցի գինք, ելաւ նստած տեղէն, գրկեց գիս, «բարի եկար» ըսաւ, ձեռնուեցանք, նստանք մէկական թէյ խմեցինք: Վերջը գիս տարաւ իր տունը: Զելեպի փաշան երկու կին, ութը-տասը զաւակ ուներ: Կերակուր պատրաստեցին՝ կերանք, եղածէն-գացածէն խօսեցանք, իրիկուն եղաւ: Ես ամչցայ բան մը ըսելու: Ժամ մը անցաւ, չորս զինեալներ եկան փաշան կանչեցին, մէկկողմ քաշուեցան կես ժամէն անելի իրարու հետ խօսեցան, զինեալները գացին:

Փաշան եկաւ նստաւ, բայց դէմքը շատ մռայլ էր: Զարցուցի՝ «

- Փաշա, ինչու՞ մտահոգ կ'երեւիս:

- Բան չկայ, ըսաւ, կինը կանչեց, անկողինները պատրաստէ, Պենոնին եւ իմ անկողինս հոս բեր թախթի վրայ փռէ, ըսաւ, ներս գնաց հրացանները բերաւ, քովը դրաւ ու պառնեցաւ: Ես ալ պառնեցայ, բայց աչքերուս քուն չի գար, միտքս տակնուվրայ է, փաշան ալ չի պառնիր, մտածեցի՝ բան մը կայ աստեղ: Առտուան մօտ էր՝ փաշան քնացաւ, վերջը ես ալ քնացեր եմ: Առաւօտ՝ կիներու ձայներէն արթնցանք, կաթ բերին խմեցինք, ես փաշային շնորհակալութիւն յայտնեցի, ըսի՝ «Կամաց-կամաց երթամ»: Փաշան՝

- Կեցի՛ր, ես ալ հետդ կու գամ, ըսաւ, ելանք քալեցինք սրճարան, տեսանք Փայասէն թուրք սպայ մը եկեր է, մուլլա Ահմէտին հետ կը խօսի: Մուլլա Ահմէտը իմ աղայիս եղբոր տղան է, Ֆաթմային աներճագը, հիմա ան չորս զիւղերու աղան եղեր է, եւ ֆրանսացիներու կողմէ ժանտարմ քոմանտանի աստիճան ստացեր է, իր հետ տասներկու ժանտարմ կայ, բոլորը իր գիւղէն Էին: Ես զանոնք բոլորը կը ճանչնամ: Քիչ մը սրճարանը ժամանակ անցուցի, քովս ալ փաշան, աղային տղան Զեմալը մեր քով կեցած էր: Ուզեցի ճամփայ ելլեմ ժանտարմ Ալին եկաւ ըսաւ՝ «Պենոն, քիչ մը կեցիր միասին պիտի երթանք»: Քիչ մը ետք եկան, ձեռքերս ետեւ կապեցին՝ «քալէ՛ առջեւէն» ըսին:

- Զեմալ, ի՞նչ կ'ըլլայ, ըսի:

- Ես չեմ գիտեր ինչ կ'ըլլայ, ըսաւ, հայրն ալ կը նայէր. փաշան ալ բան մը չըսաւ:

Ես սկսայ քալել: Բաւական քալեցինք, ձորի մը հասանք: Մտածեցի՝ «հիմա ինձի այստեղ կը զարնեն, ձորը կը նետեն»: Ձորը անցանք, իմ վախս ալ

աւելցաւ: Քիչ մըն ալ քալեցինք, ես Զասան չաւուշին հարցուցի՝

- Ես ի՞նչ ըրեր եմ որ գիս կապած կը տանիք: Զասան չաւուշը ըսաւ՝

- Մուլլա Ահմէտին հրահանգն է, քեզի պիտի տանինք Իսկէնտէրուն, ժանտարմ քոմանտանին պիտի յանձնենք Պենոն, մեզի այսպէս հրաման տուեր են, ահաւասիկ հրամանագիրը Պենոն, մեր ձեռքէն ի՞նչ կու գայ մենք ալ օրէնքի հետեւող մարդիկ ենք:

- Լաւ, Զասան չաւուշ, ի՞նչ գրեր են հրամանագիրին մէջ:

- Դուն Տեօրթ Եղի մէջ չեթեուփին ըրեր ես եւ թուրքեր սպաներ ես, անոր համար է, ըսաւ: Ես սկսայ խնդալ վրանին, ըսի՝

- Եթէ ձեր վրայ կեաւորներ յարձակին ձեզի սպանելու դուք ալ զէնքերը ձեռքերնիդ է՝ չէ՞ք ուզեր որ զարնէք իրենցմէ առաջ:

- Այո, Պենոն, կը զարնենք, ըսին:

- Մենք իրենց վրայ չարձակեցանք: Իրենք մեր վրայ յարձակեցան՝ կեաւորներ ըսելով, մենք ալ զարկինք: Ով որ առաջ կը զարնէ ան կը յաղթէ չէ՞:

- Այո, ըսին:

- Ես ալ այդպէս ըրի, ըսի, դուք հիմա ձեռքերս քակեցէք այդպէս մեր ճամփան շարունակենք, ըսի: Յետոյ, ձեզի համար լաւ չէ գիս այս վիճակով տանիլիս, մնացածը դուք գիտէք:

- Պենոն, աստեղ անցնիլք վերջը ձեռքդ կը քակենք, ըսին:

Աղճա հասանք ձեռքս քակեցին, իրենք քով քովի եկան ձիերով, ես՝ հետիոտն քալեցինք, հասանք Աղճայի ջուրին ֆապրիքը: Մէյ մըն ալ տեսայ քեռայրս՝ Մեսրոպը հակթուր կառքը նստած Իսկէնտէրունէն Աղճա իր տունը կ'երթայ: Կառապանին՝ «կեցի՛ր» ըսի, կեցաւ: Քեռայրս՝ «ի՞նչ կայ» ըսաւ ինձի:

- Սարը Սեքի գացեր էի, մուլլա Ահմէտը գիս ժանտարմաներուն յանձնեց, բանտ կը տանին, ըսի: Քեռայրս կառքէն վար իջաւ, ժանտարմաներուն ըսաւ՝ «դուք գացէք, ես Պենոնը կը բերեմ», գիս կառքը նստեցուց, ետ դարձանք: Մեր առջեւէն ժանտարմաները կը յառաջանային, եկանք Զրանդ Էֆենտիին՝ ժանտարմ քոմանտանին գրասենեակին դուռին առջեւ կեցանք, իջանք վար, քեռայրս Զասան չաւուշին ըսաւ՝ «առէք տարէք բանտը դրէք գինք», ինք մտաւ Զրանդ Էֆենտիին քովը:

Չիս տարին բանտ: Բանտ մտայ տեսայ զէյթունցի Թոփալեան Տիգրանը, մնագործ Վարդիվառը, Պասմաճեան Գեորգը, աներճագ Ասատուրը, հասանալեցի Մարտիրոսը:

- Այս ի՞նչ է, ի՞նչ եղաւ, հարցուցի: Աներճագ Ասատուրը՝

- Դէյ մի՛ ըսեր քեռայրս, առջի օր գիշերով գացինք Տէյիմէն Տերեսի, ճամփան կտրեցինք գացող-եկողը ամէն կողոպտեցինք տուն վերադարձանք: Երէկ գիշեր ժանտարմաները եկան մեզ մէկիկ-մէկիկ հաւաքեցին հոս բերին: Յչերը եւ Չօհրապը փախան, ըսաւ: Ե, քեզի ի՞նչու հոս բերին, հարցուց:

- Ես ալ Սարը Սեքի գացեր էի մուլլա Ահմէտը գիս բռնեց հոս ուղարկեց: Բայց քիչ վերջ կ'ելլեմ կ'երթամ աստեղէն, ըսի, որովհետեւ ես բան մը չեմ ըրած: Այս միջոցին ժանտարմ մը եկաւ, գիս տարաւ գրասենեակ, սպայ մը եկաւ ինձի սկսաւ հարցումներ ընել՝ անուն-մականուն, որտեղացի եմ, տարիքս արձանագրել սկսաւ: Դեռ ուրիշ հարցումներ չէր ըրած՝ Զրանդ Էֆենտիին ներս մտաւ, սպային՝ «ի՞նչ կ'ընես ըսաւ», ձեռքի թուղթը առաւ պատռեց նետեց՝ «տար՛ր գինք բանտ դիր, ես անոր պատիժը կու տամ» ըսաւ: Չիս ետ տարին բանտ: Կես ժամ ետք ժանտարմ մը եկաւ գիս Զրանդ Էֆենտիին քով տարաւ: Զրանդ Էֆենտիին ժանտարմին՝ «դուն գործիդ գնա՛, եթէ կանչեմ՝ կու գաս» ըսաւ: Քեռայրս հոն կեցեր էր: Զրանդ Էֆենտիին վրաս պոռաց, ըսաւ՝ «ձօ անպիտան, դեռ երէկ բանտէն ազատ արձակուեցար ի՞նչ գործ ունէիր Սարը Սեքի գացիր»: Ես ալ ըսի՝

- Զրանդ Էֆենտի, մենք շատ բարեկամներ ունինք այնտեղ, մեզի շատ կը սիրէին, սեֆերպերիքին մեզի իրենք կ'օգնէին, ի՞նչ գիտնամ որ իմ Տեօրթ Եղի մէջ չեթեուփին ընելուս գէն պիտի պահեն:

- Գնա՛ աստեղէն, անգամ մըն ալ աստեղ գործ չունիս, գնա՛ տունդ, գործի՛ նայէ:

Դարձեալ բանտէն ազատիլ

Ես տուն գացի, սկսայ մտածել՝ ի՞նչ ընեմ որ հացի դրամ շահիմ, աներճագ ալ բանտն է: Ովաշցիներ կային, ամէն առաւօտ կաթ կը բերէին, անոնց ըսի՝ «ինձի թիթեղ մը կաթ տուէք ծախեմ, դրամը վաղը կու տամ ուրիշը կ'առնեմ»:

Շար. Էջ 05

Տեօրթեոյցի Պենոն Վասիլեանի Յուշերը...

Սկիզբը Էջ 04

Մարդիկը՝ «շատ լաւ,- ըսին,- բայց այսօր կաթ չմնաց, վաղը կու տանք,- ըսին»:

Ես նոյն օրը կէս քիօնոց կաթի չափ պատրաստել տուի, մարդիկ առտու կանուխ կաթը բերին, ես կաթը դոյլի մէջ լեցուցի, կէս քիօնոց չափը առի թաղերը մտայ՝ «կաթ, կաթ» պոռագի, կաթը շուտով ծախեցի, քառորդ մեծիտիէ շահեցայ: Ամէն օր կաթ ծախելու սկսայ, լաւ յաճախորդներ ունեցայ, «կաթ-կաթ» կանչելը ձգեցի, մէկ ժամու մէջ կաթը կը բաժնէի, յաճախորդներուն չէր բաւեր, սկսայ մէկ թիթեղի տեղ երկու թիթեղ առնել: Հիմա լուրերը առնենք Յչերէն: Յչերը եւ Չօհրապը ձերբակալելու կամ զարնելու հրաման կար. զանոնք բռնելու համար երեսուն-քառասուն ժանտարմներ կ'երթան *եարըք*², Յչերը եւ Չօհրապը եօթ ժանտարմներ կը զարնեն իրենց վրայ յարձակումի ատեն, մնացեալ ժանտարմները փախուստ կու տան, ետ կը դառնան: Յչերը եւ Չօհրապը կ'անհետանան անտեղէն, Սուէտիա կը փախչին:

Աս ալ հոն թող մնայ, վերադառնանք ինծի:

Մայիս ամիսն էր, շատ տաք կ'ըներ, մտածեցի՝ կէսօրէ ետք թան կրնամ ծախել: Կաթ բերողներուն ըսի՝ «վաղը երեք թիթեղ կաթ բերեք»: Առաւօտ ելայ, կնոջս ըսի՝ «այս թիթեղ մը կաթը մածուն պիտի մերես»:

- Ես չեմ գիտեր ինչպէս կ'ընեն,- ըսաւ կինս:

- Տիկին Մայրամը ամէն օր մածուն կը մերէ իրեն հարցուր քեզի կը սորվեցնէ:- Ես մնացած կաթը առի, ծախելու գացի, ծախեցի վերջացաւ, վերադարձայ տուն, տեսայ մածունը պատրաստ է: Մեր դրացի Սեփեթեան Տիգրանը մածունը թան ընելու համար տիկ ուներ, գացի իրենց, ըսի՝ «տիկին Արշալոյս ձեր թան զարնելու տիկը ինծի տուէք ալ մածունը թանի զարնեմ որ ծախեմ»: Իրենք կով ունէին ծախեր էին, այնպէս որ տիկը իրենց պետք չէր այլեւս, տիկը ինծի ծախեցին: Մէկ մեծիտիէ տուի, առի, «տիկին արշալոյս,- ըսի,- մեզի եկուր հաճիս Չարուհիին սորվեցուր ի՞նչպէս կը պատրաստեն»: Տիկին Արշալոյսը եկաւ, ըսաւ՝ «այսօրուան մածունը վաղը առաւօտ թան կ'ընեն, վաղուանը՝ միւս օր կ'ընեն», պետք եղած ցուցմունքները ըրաւ, գացի թանի յարմար գաւաթներ առի, գաւաթներուն համար մէջքս գօտի շինել տուի, ջուրի համար ալ կուժ առի, եղայ թան ծախող մարդ:

Թանը պարպեցի դոյլին մէջ, սար լեցուցի տունէն դուրս ելայ՝ «եալլա այրան, եալլա այրան, թան թան» ըսելով շուկայ մտայ: Մարդիկ, անցորդներ՝ «գաւաթ մը տուր, հատ մը տուր» ըսելով գնեցին թանը վերջացաւ: Վերադարձայ տուն, թոյլ մը եւս լեցուցի, գացի շուկայ, ան ալ վերջացաւ: Ես եղայ *այրանճի*³ թան ծախող Պենոն:

Մեր հինգ բանտարկեալները Իսկէնտերունէն տարին Յալէպի բանտը: Յչերը եւ Չօհրապը փախստական են կը փնտռուին, չեն գտնուիր:

Հաճընցի Գոփուշեան Կարապետ մը կար, որ մեր Տեօրթ Եոլ եղած ատեն մէկ-մէկ կը միանար մեզի, ընկերութիւն կ'ըներ: Ան ալ Իսկէնտերուն բանտարկուած էր պզտիկ բանի մը համար: Այս Գոփուշեան *քեօտ* Կարապետը կ'ըսէ՝ «ինծի ազատ արձակեցէք, պաշտօն տուէք, Յչերը եւ Չօհրապը կը գտնեմ ձեզի»: Մեզմէ ոչ մէկուն մտքէն կ'անցներ որ *քեօտ* Կարապետը այսպիսի բան ընէ: Կարապետը միջանի ամիս կը փնտռէ չի գտներ, ամէն կողմ կ'երթայ՝ Յալէպ, Դամասկոս, Պէյրութ... ոչ ոք գիտեր ուր ըլլալին: Այսպէս հինգ ամիսներ անցան, *քեօտ* Կարապետը որ հազնելիք տաբատ չուներ, պատռտած շապիկ կը հազներ՝ սկսաւ ամէն օր նոր քոսթիմ մը հազնիլ ու պտտիլ. գաղտնի սպասարկութիւնը ամսական տասը ոսկի կու տայ եղեր իրեն, որ այս գործը հետապնդէ:

...Յչերը եւ Չօհրապը կ'երթան Սուէտիա, տեօրթեոյցի Պօղոս Պոյաճեանի քեռայրին քով, Չօհրապը անտեղէն կ'անցնի Պէյրութ, Յչերը կը մնայ Սուէտիա: Իմ հօրաքրոջս տղան՝ Արթինը, հոն է եղեր, Յչերին կը միանայ: Մեր տեօրթեոյցի քեռայրը՝ Իսկէնտերը, թշնամի մը ունի եղեր, որ Անթաքիա կ'ապրի: Իսկէնտերը Յչերին եւ Արթինին կ'ըսէ՝ «մարդուն մեռցուցէք»: Այս երկու խենթերը դրամը կ'առնեն կ'երթան Անթաքիա մարդը իր տունին մէջ կը սպանեն, Յալէպ կը փախչին, Յալէպէն կ'անցնին Իտիլի, Յորդանան: Հոն կ'երթան ֆրանսական զինուոր, Լեժիոն Էթրանժէ կ'արձանագրուին եւ կարծելով որ ա՛լ զիրենք ոչ մէկը կը հետապնդէ՝ Յչերը եղբօր նամակ կը գրէ թէ՛ ես Լեժիոն Էթրանժէ արձանագրուեցայ:

Քեօտ Կարապետը կը լսէ որ Յչերը զինուոր արձանագրուեր է, Իտիլի է, կու գայ կառավարութեան լուր կու տայ, կառավարութիւնը կ'ըսէ թէ անոնք

ազատուած են արդէն, քանի որ Լեժիոն Էթրանժէն իր շարքայիները մէկու չի յանձնէր: Քեօտ Կարապետը կ'ըսէ՝ «ես զանոնք կրնամ առնել»:

- Ի՞նչպէս պիտի առնես:

- Ինծի տուէք վաթսուն ոսկի եւ ուրը օր ժամանակ, ես ձեզի կը յանձնեմ զանոնք:

- Ի՞նչպէս:

- Ատիկա ձեր գործը չէ, իմ գործն է,- վաթսուն ոսկի կու տան,- հրամանագիր ալ կ'ուզեմ որ Յալէպի միլիթերները իմ հրամանս պիտի գործադրեն,- կ'ըսէ: Հրամանագիրը կ'առնէ ուղղակի կ'երթայ Իտիլի, Յորդանան, Յչերն ու Արթինը կը գտնէ, անոնց կ'ըսէ՝ «ես ոսկերիչ մը կողոպտեցի, վերջը սպանեցի զինք, բոլոր դրամները եւ ոսկիները առի, հիմա դրամները քովս են, ոսկիները պահեցի տունը, ձեր քով եկայ որ ձեզի հետ միասին Ամերիկա փախչինք: Ճամփու ծախսը ես պիտի տամ, հիմա առէք տասական ոսկի այստեղէն փախէք եկէք Յալէպ, Յալէպէն Պէյրութ կ'երթանք, Պէյրութէն ալ նաւով Ամերիկա կը փախչինք»:

Այս մեր երկու խելացիները կը տեսնեն Գոփուշին գրպանը ոսկի դրամները՝ շաքքուր-շուքքուր, կը հաւատան իրեն, տասական ոսկին կ'առնեն կ'երթան Յալէպ Գոփուշին մօտ: Գոփուշ Կարապետը ասոնց կ'ըսէ՝ «հոս կեցէք, երթամ քիչ մը խորտիկ, խմիչք բերեմ ուտենք-խմենք»: Գոփուշը արդէն իր գործը կարգի դրած է եղեր, կ'երթայ միլիթերներուն կ'ըսէ «մէկ ժամ յետոյ այսինչ վայրը կու գաք, ես ուրիշ երկու մարդոց հետ նստած կ'ըլլամ ուտել-խմելով, մեզ կը ձերբակալէք», յետոյ կ'երթայ խորտիկը եւ օդին, ուրիշ ուտելիքներ ալ կ'առնէ կու գայ, կը նստին կ'ուտեն- կը խմեն օդին, քիչ մը ժամանակ կ'անցնի տասներկու միլիթերներ յանկարծ ներս կը խուժեն սեղանի շուրջ նստածները կը ձերբակալեն, իւրաքանչիւրը երեք միլիթերներով առանձին-առանձին կը տանին: Վերջաւորութեան Գոփուշին ձեռքերը կը քակեն, ֆրանսական քանթին մը կը մտնեն «մենթ քոնիաք» կը խմեն, Յչերին եւ Արթինին Ստամպուլի խանը կը տանին:

Գոփուշեան Կարապետը ասանկ վատութիւն ըրաւ իր երբեմնի ընկերներուն:

Չօհրապը մնաց փախստական: Գոփուշը կ'ըսէ՝ ան ալ կը գտնեմ ու կը բերեմ, ու լսեր է թէ Չօհրապը Պէյրութ է եղեր, մինչայդ Պէյրութի տեօրթեոյցիները լսեր են թէ Գոփուշ Կարապետը սիւիլ գաղտնի ոստիկանութիւն կ'ընէ ֆրանսացիներուն հաշուին:

Գոփուշը կ'երթայ Պէյրութ Ատանայի քեմիը, Չօհրապին հոն կը տեսնէ սրճարանին մէջ, կը մօտենայ խօսելու համար՝ տեօրթեոյցիները Գոփուշը կը բռնեն կտոր-կտոր կ'ընեն ծովը կը նետեն, Չօհրապն ալ նաւով Ամերիկա կ'ուղարկեն:

Հիմա վերադառնանք իմ թան ծախելու: Շուկային մէջ եթէ մէկը տեսնեմ Սարը Սեքիէն Է՝ կ'ըսեմ «գնա՛ մուլլա Ահմետին բարեւ ըրէ, իրեն մայրը, կինը, քոյրը ասպէս պիտի ընեմ, այնպէս պիտի ընեմ»: Ամէն օր, որեւէ սարըսեքիցի որ տեսնէի այդպէս կ'ըսէի:

Երկու ամիս անցաւ, օր մը խորտիկ ծախող Պեպէրը զիս կանչեց՝ «այրանճի Պենոն եկուր, յաճախորդները թան կ'ուզեն»: Գացի որ մուլլա Ահմետը եւ իր տղան Քեմալը, մուլլա Իպրահիմը, մէկ ալ Չելէպի փաշան նստեր են խորտիկ կ'ուտեն, ինծի ըսին՝ «այրանճի, մեզի թան տուր խմենք»:

- Ձեզի թան չեմ տար,- ըսի, դոյլը առի դարձուցի կռնակս որ երթամ, խորտիկ ծախող Պեպէրը դոյլը ձեռքէս առաւ, թանը ինքը լեցուց գաւաթներու մէջ եւ հրամցուց: Ամէն մէկը երկու բաժակ խմեց, մուլլա Ահմետը գրպանէն հանեց երկու մեծիտիէ երկարեց, ըսաւ՝

- Սա մէկը թանին համար է, այս մէկով ալ գնա՛ օճառ առ, բաղնիք գնա, լաւ մը լուացուիր որ *ճիւնիւլալիլըք*³ անցնի երթայ:

- Դրամդ գրպանդ դիր,- ըսի,- յետոյ մենք հայ ենք, *ճիւնիւլալիլըք* չենք գիտեր, ես ալ *ճիւնիւլալ* չեմ որ լուացուիմ:- Պեպէրը դրամը առաւ, դժուարաւ գրպանս դրաւ, ըսաւ՝

- Պենոն, Ահմետ Էֆենտին լաւ մարդ է, քու լաւութիւնդ կ'ուզէ:

- Ես անոնց ձեռքերուն մէջ մեծցեր եմ, անոնց պզտիկն եմ, եւ անոր համար սրտին մէջ զեշուքիւն պահեր է եւ ինծի մեռցնել միտք դրեր է: Ես երբ Արապստանէն եկայ զիրենք գտայ, իրենք զիս պահեցին, ատկէ ետք նորէն երբ քովը գացի, ինք էր զիս չեթէներէն պահողը չորս հոգիով ետ վերադարձուց որ ինծի փորձանք չպատահի, անոնց կիները իմ մօրս պէս են ինծի համար, իրենք ալ հօրս պէս են, ես ի՞նչպէս իրենց վրայ զենք վերցնեմ,- ըսի, իրենք ալ լուր մտիկ ըրին ինծի:

Շար. յաջորդ շաբաթ

2 Եարըք.- լեռնային փսխստավայր, թաքստոց:

3 Ճիւնիւլալիլըք.- վրէժի բարկութիւն:

Մեր Երազային Աշխարհը

ԳԵՈՐԳ ԶԵՇԿԵՐԵԱՆ
«Չարթոնք»ի Երեց Աշխատակից

Մանկության Երազներ

Սա կը վերաբերի նախակրթարանի աշակերտներուն: Այն ժամանակ՝ զիրար տպաւորելու եւ կամ զիրար վախճնելու համար կ'ըսէինք, «Իմ հայրս ոստիկան է:» Ասոր վրայ անելցնելով նաեւ կըսէնք, «Երբ մեծնամ, ես զինուոր պիտի ըլլամ:»

Անշուշտ կռահեցիք որ «Հայրս ոստիկան է» ըսողին հայրը ոստիկան չէր, այլ պարզ սափրիչ մը եւ կամ ալ արհեստաւորի քով աշխատող գործաւոր մը: Ասոնք սուտ չէն, այլ ցանկալի մտածողութիւն՝ ինչպէս ամերիկեան խօսելակերպը կը բնորոշէ, wishful thinking.

Այդ ցանկութիւններուն մաս կը կազմէր նաեւ ուսուցչութիւնը, որովհետեւ այդ ասպարէզն ալ հեղինակութիւն կ'ենթադրէր, հակառակ որ անոնց նիւթական վարձատրութիւնը չնչին էր՝ բաղդատմամբ արհեստաւորներուն եւ գործատէրներուն:

Այդ երազները ժամանակի ընթացքին կը փարատին եւ տարիքի բերումով կը վերածուին անելի շօշափելի եւ գործնական նպատակներու, որոնք կրնան իրագործուիլ եւ դառնալ իրական: Հիմա անցնինք տարիքային ուրիշ հանգրուանի մը, որ կը կոչուի պատանեկութիւն եւ տեսնէք թէ ինչ փոփոխութիւններ տեղի կ'ունենան հոն:

Պատանեկութեան Երազներ

Սա կը վերաբերի երկրորդական վարժարանի աշակերտներուն: Հալէպ Գոլէճը, իմ յիշատակս երկրորդական վարժարանը, կը գտնուէր քաղաքէն դուրս բարձրավանդակի մը վրայ՝ որ կը կոչուէր Անսարի: Գոլէճը՝ թէեւ ուներ իրեն յատուկ փոխադրական պատերը, սակայն ես կ'օգտագործէի փոխադրական հանրային պատերը՝ որոնք անելի աժան էին եւ ձեռնտու, քաղաքի զանազան վայրերն ալ երթալու . . .

Գոլէճի սկզբնական տարիներուս, կը ցանկայի հանրային պատերու վարիչ ըլլալ եւ ընտրել գոլէճի գիծը: Երբ փոքր ես, երազներդ ալ փոքր կ'ըլլան կարծես՝ սակայն բարեբախտաբար այդ երազները երկար չեն դիմանար եւ տարիներու թաւալումին հետ անոնք կը մեծնան եւ կը դառնան իրական ու հասանելի: Այսպէս՝ երբ բարձրագոյն դասարանի աշակերտ էի, ընտրեցի Գոլէճի գիտական բաժանմունքը եւ որոշեցի մասնագիտանալ երկրաչափութեան ճիւղին մէջ: Բայց երբ դիմեցի Պէյրութի Ամերիկեան Համալսարանի երկրաչափական բաժանմունքը՝ զիս զետեղեցին «սպասման ցանկին» վրայ՝ այսինքն waiting list. Դժբախտաբար այդ երազս չիրականացաւ:

Ստիպուած՝ արձանագրուեցայ Պէյրութի Հայկազեան Գոլէճը եւ երկու տարիէն վկայուեցայ որպէս Անգլերէն լեզուի եւ գրականութեան ուսուցիչ եւ ստացայ համապատասխան Պսակաւոր Արուեստից տիտղոս:

Երիտասարդական Երազներ

Այս անգամ երազս Պէյրութի Ամերիկեան Համալսարանը յաճախել էր, հոգ չէ թէ որ մասնագիտութեան համար: Այս երազս իրականացաւ երեք տարի վերջ, որու ընթացքին ես վարեցի Հալէպի Հայ Աւետարանական Էմմանուէլ վարժարանի տնօրէնութիւնը:

Ուրեմն դիմեցի թէ համալսարանի անգլերէն լեզուի բաժանմունքը եւ թէ ալ Գալուստ Կիւլպէնկեան հաստատութեան, կրթաթոշակի համար: Ուրախութիւնս անսահման էր երբ երկու հաստատութիւններէն ալ ընդունուեցայ:

Երկու տարի (1969-1971) Ամերիկեան Համալսարանը յաճախելէ ետք ստացայ Մաքիստրոս Արուեստից վկայական՝ մասնագիտանալով Անգլերէնը որպէս Օտար Լեզու Ուսուցման ճիւղին մէջ:

Այս ընթացքին իրականացաւ նաեւ երկար տարիներու երազս՝ աշխարհը ման գալու եւ վայելելու, զանազան երկիրներու բնական տեսարժան վայրերը: Յորդանանեան անձնաթուղթս դիւրացուց այս գործընթացը եւ ես լիովին օգտագործեցի այս առանձնաշնորհումը, փառք Աստուծոյ:

Ի՞նչ մնաց ինծի, ամուսնանալ եւ հայեցի տոհմիկ ընտանիք մը կազմել: Երբ երեք ու կէս տարի Սեուտական Արաբիա աշխատելէ ետք եկայ ամերիկա եւ հաստատուեցայ արեւմտեան ափի Լոս Անճելըս քաղաքը, սկսայ փնտռտուքի եւ վերջապէս յաջողեցայ այս առաքելութեան մէջ եւս:

Հիմա որ յետադարձ ակնարկ մը նետեմ անցեալիս վրայ, կը փափաքիմ որ ուրիշներու երազներն ալ իրականանան եւ անոնք ալ վարեն ուրախ ու հանգիստ կեանք մը՝ պատեհութեանց մարմնացում հանդիսացող այս երկրին մէջ:

Ուսուցչի Օրուայ Առիթով

ՌՈՒԲԻՆԱ ՕՅԱՆԵԱՆ

Հայ Մշակոյթի եւ Ուսուցչի Օրուայ առիթով, կցում եմ Հայաստանի Գրողների Միութեան նախկին նախագահ Լեւոն Անանեանի գրութիւնից մի հատուած, որ վերաբերում է Հայաստանի անկախութիւնից յետոյ կրթական բարեփոխումներին:

Չեմ իմանում, եթէ ողջ լինէր Անանեանը, ի՞նչ կասէր Հայաստանում կրթական ներկայ վիճակի մասին: Մանրամասնութիւններ չգիտեմ, բայց յաճախ կարդում եմք, որ միջնակարգ դպրոցն աւարտած հայ աշակերտները չեն կարողանում ճիշտ պատասխանել ու անցնել հայոց լեզուի քննութիւնը՝ համալսարաններ մուտք գործելու համար: Նոյնը տեսնում եմք սոցցանցերով՝ հայերէն գրառումներում:

Այդտեղից պիտի հանենք սփռնեցաւ հայերին, որոնք յաճախ լատին տառերով հայերէն են գրում:

Ի՞նչ կասէր Լեւոն Անանեանը՝ ի տես այն իրականութեան, որ Հայաստանի դպրոցներում դասաւանդուող՝ հայոց պատմութեան դասագրքերը մշակում

են թուրքիայում պատրաստութիւն անցկացրած “հայերը”:

Ի՞նչ կասէր Անանեանը, երբ որ լսէր Հայաստանի թիւ մէկ քաղաքական դէմքի հայերէնն ու նրա բառապաշարը... Չէ՛ որ դեկավարը պիտի օրինակելի լինի ամեն ինչով: **Ուսուցիչն էլ պիտի օրինակելի լինի.** նախ ինքը կրթուի ու զարգանայ, ապա ճիշտ մօտեցումներով մարդ կերտի, հայ մարդ կերտի: Կարդանք Լեւոն Անանեանի կարծիքը:

Լեւոն Անանեան

(1946 - 2013)

(Լեզուաբան, լրագրող, թարգմանիչ, խմբագիր)

(Հայաստանի Գրողների միութեան նախկին նախագահ)

Անկախութեան շրջանի կարեւոր ձեռքբերումներից մէկը հայոց լեզուի պետական կարգավիճակն է՝ վաւերացուած ՀՀ Սահմանադրութեամբ եւ Լեզուի մասին ՀՀ օրէնքով:

Ցաւօք, գաղտնիք չէ, թէ անցեալ դարավերջին (եւ այսօր էլ) ի՞նչ ծանր փորձութեան ենթարկեցին մեր կրթական համակարգը, այսպէս կոչուած՝ բարենորոգումները. վարեցին ու ցանցեցին մեր աւանդական մանկավարժութեանը խորթ, օտարամուտ հունտեր, անդառնալի աներներ գործեցին յատկապէս լեզուա-քաղաքականութեան մէջ՝ որբի գլխին վարսավիրութիւն սովորելով: Տուեալ դէպքում՝ որբը մեր ոսկեղնիկ հայերէնն է ու բազմադարեայ գրականութիւնը:

Ուստի եւ մեր պարտքն ու պարտականութիւնն է մատաղ սերնդին պատգամել, որ իրենք զինուորներն են Ս. Մեսրոպ Մաշտոցի զօրագնդի, որը դարերի հոյովոյթում անգիջում մարտերով պաշտպանել ու մեզ է յանձնել մեր ինքնութեան անձնագիրը՝ մաշտոցեան հայերէնը, եւ որ մանաւանդ նրանք գիտակցեն, որ լեզուի կորուստը ազգի կորուստ է:

Սլաք

Զգուեցուցի՛ք

ԳԵՈՐԳ ՆԱԹԱԼԻ ԵԱԶԸՃԵԱՆ

Եթե որոշած ես ՀՀ-ի քաղաքացիության համար դիմել ՀՀ-ի ոստիկանության Անձնագրային եւ վիզաների վարչության կոչուած կեդրոնը Երեւանի մէջ (Դաւիթաշէն թաղամաս, ծանօթ է ՕՎԻՐ ռուսերէն յապաւումով), սկիզբէն պատրաստ եղիր երկու ժամի չափ ոտքի կենալ համապատասխան գրասենեակի դուռին առջեւ, վիճիլ ու կռուիլ քեզի նման հոն սպասողներուն հետ, յօժարիլ երեք պաշտօնէաներէն առնուազն մէկուն մշտական բացակայութեան հետ եւ նման ստորացումներու արժանանալ: Յաճախ կը բացակայի նաեւ բացատրող տեղեկատու պաշտօնէան: Ո՛չ հերթի թիւ տուող մեքենայ կայ, ո՛չ հերթագրման որեւէ ձեւ, ով կ'ուզէ կը մտնէ այդ գրասենեակ ու կ'ելլէ անկէ, մէկ խօսքով ոչ թէ 21-րդ դարու 21-րդ տարուան համապատասխան մօտեցում կայ, այլ ընդհակառակը՝ հաւանաբար քրիստոսէ առաջ 21-րդ դարուն իսկ այսպիսի իրավիճակ չէ եղած: Աւելցնեմ, որ ՀՀ արտաքին գործոց նախարարութեան հիւպատոսական բաժինն ալ շաբթուան 168 ժամերէն կ'աշխատի ՄԻԱՅՆ ՈՒԹ ԺԱՄ (սխալ չէք կարդար, այո՛, ՄԻԱՅՆ ՈՒԹ ԺԱՄ), այն ալ՝ եթէ շաբթուան մէջ տօներ չպատահին: Այդ բաժինը փաստաթուղթեր վաւերացնելու համար բաց է միայն Երկուշաբթի, Երեքշաբթի, Հինգշաբթի եւ Ուրբաթ օրերը, ժամը 10-էն 12-ը ՄԻԱՅՆ: Այս նախարարութեան երկրօտանի պատասխանատուները չե՛ն գիտեր, թէ մասնաւոր աշխատանքային ամիսներուն երբ ՀՀ-էն մեկնողներուն

եւ ՀՀ ժամանողներուն թիւը մեծ աճ կ'արձանագրէ, այդ բաժին դիմողներուն քանակն ալ մեծապէս կ'աւելնայ, եւ փոխանակ բնականոն երկրի մը նման շաբաթը ԶԱՌԱՍՈՒՄ ԺԱՄ աշխատին, աւելցնեն այդ ժամաքանակները, ինչո՞ւ չէ, աշխատին նոյնիսկ Կիրակի օրերը: Եւ դեռ կ'ուզէք որ ՀՀ պետական այս ու այլ մարմիններու այսպիսի ծուրութեամբ, անկազմակերպութեամբ, անփութութեամբ ու անկարգապահութեամբ խեղճ գլուխը մարդիկ ՀՀ-ի մէջ ներդրումներ ընեն: Ի՛նչ է, այդ մարդիկը ապո՛ւշ կը կարծէք: Այս բոլորին համա՛ր ալ մեղադրենք թուրքն ու ատրպէյճանցին, ռուսն ու պարսիկը, եւրոպացին ու ամերիկացին: Եթէ պետութիւն կառավարել չէք գիտեր, վայրկեան առաջ աշոծեան եղէք իշխանութենէն: Զգուեցուցի՛ք:

ՌԱԿ 100-ամեակ

Սկիզբը Էջ 03

Հարուստ, իսկապէս հարուստ պատմութիւն, որի վերջին 30 տարիները թէեւ սկսուեցին նշանակալից յաջողութեամբ ՀՀ Գերագոյն խորհրդում ՌԱԿ-ը ունէր թուով 2-րդ ֆրակցիան, սակայն հետագայ տարիներին, արտաքին ու ներքին խարդաւանքների, իշխանութիւնների պառակտիչ քայլերի, փառասիրական այլազան նկրտումների, ինչպէս նաեւ (շատերի համար զարմանալի) ֆինանսական միջոցների սակաւութեան հետեւանքով կուսակցութեանը չհաջողուեց, իսկ վերջին անգամ փորձ էլ չարուեց միւսը գործել խորհրդարան... Այո, ձախողութիւնների, պառակտումների եւ

անգործունեութեան ցաւալի մի շրջան, որն այժմ, սփիւռքում եւ հայրենիքում նուիրեալների մի խումբ փորձում է շրջել, վերականգնել կուսակցութեան հեղինակութիւնը, նոր գործելակերպով կուսակցութեան անդամակցութեան իրաւունքը պայմանաւորել ազգաշահ ծրագիրներում անդամների ներգրաւուածութեամբ: Յաջողութիւն մաղթենք այդ նուիրեալներին ու դառնանք օղորմիւն ասենք ՌԱԿ հիմնադիրներին, նրանց դրօշը ամուր պահած յետնորդներին, եւ ողջոյն հաւատաւոր բոլոր անդամներին, որոնք, վստահ ենք, ուժ կ'ունենան իրենց մէջ կուսակցաշինութեան գործը առաջ մղելու: ՌԱԿ-ը դեռ անելիք ունի, անելիք՝ որը միայն ինքը կարող է անել:

«Ազգ»

Մեր Սուրբ Թարգմանիչները

Սկիզբը Էջ 03

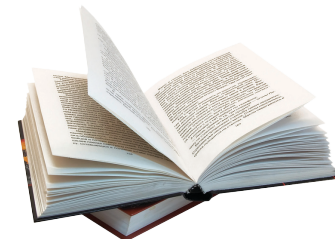
Այսպէս, Սահակ-Մեսրոպեան մշակութային շարժումը ծնունդ տուաւ մտաւորական տիտաններու, ինչպէս Վարդանանց Պատերազմի ականատես պատմիչ՝ Եղիշէին, նշանաւոր պատմագետ՝ Փաւստոս Բիւզանդի, անուանի իմաստասեր եւ իրաւագետ՝ Եզնիկ Կողբացիի, հայոց պատմահայր՝ Մովսէս Խորենացիի: Ապա հայոց պատմութեան երկնակամարը զարդարեցին փայլուն մտաւորական աստղեր՝ նման 7-րդ դարու Անանիա Շիրակացիին, 10-րդ դարու Գրիգոր Նարեկացիին. 12-րդ դարու Ներսէս Շնորհալիին,

Ներսէս Լաբրանացիին, Մխիթար Գօշին, 14-րդ դարու Յովհան Որոտնեցիին, Գրիգոր Տաթեւացիին եւ ուրիշներու:

Այնուհետեւ, այդ օրերէն մինչեւ մեր օրերու մտաւորականները կը շարունակեն Թարգմանիչներու սրբազան գործը, մեր նախնիներու երկնած եւ շէնցուցած կրօնա-ազգային ժառանգութեան ոգեկան կառոյցին վրայ բան մը աւելցնելով: Դարեր շարունակ հայ ժողովուրդը եկեղեցական կամ աշխարհիկ տօնակատարութեանց միջոցաւ իր յարգանքի տուրքը մատուցած է մեր հին երախտաւորներուն: Թարգմանչաց տօնի պատգամը այն է, որ մենք ալ շարունակենք ճանչնալ եւ սիրել մեր մշակոյթը, գնահատել եւ գործնապէս քաջալերել անոր ներկայ սպասարկողները:

ԲԱՆ ՈՒ ԳԻՐ

Աշխատանքը չունի, կարկաչել են երկնքով, եւ յոգնաբեկ ծառերից քամին է տերեւ է տանում, Համբուրեով է տանում ու տանում է քնքշանքով Ու տանում է նա այնպէս կարծես շնորհ է անում:

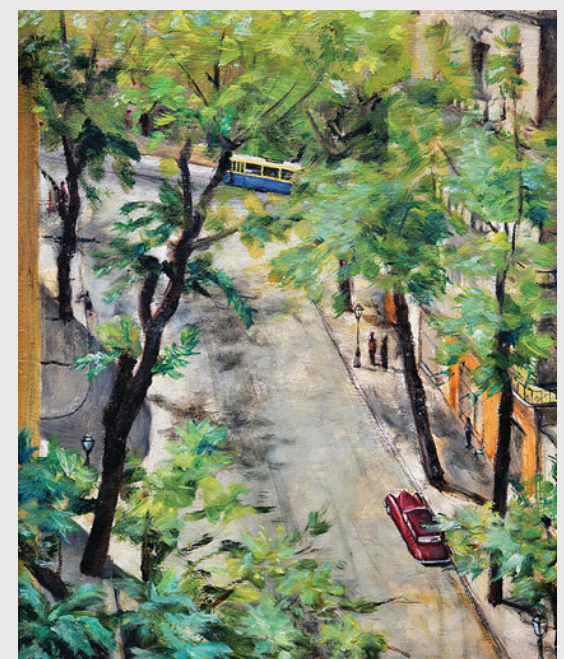

Վ. ՂԱԹԵԱՆ

ՄԵԱԿՈՒԹԱՅԻՆ ՕՐԱՑՈՅՑ

06 2021
ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

Կրկ Երկ Երեք Գրեք Հնգ Ուրբ Ծրբ						
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ՅՈԿՅԱՆՆԵՍ ՏԵՆԿԵԱՆ
(1925 – 2019)
«Փողոց»

ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ ՆՈՒԻՐՈՒԱԾ ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳ ԵՒ ԴՊՐԵՎԱՆՔԻ ՎԵՐԱՄՈՒՏԻ ԲԱՑՈՒՄ

Կիրակի, 10 Յոկտեմբեր 2021-ի առաւօտեան ժամը 10:00-ին, Անթիլիասի Մայրավանքի Սուրբ Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարին մէջ պիտի մատուցուի Ս. Եւ Ամահ Պատարագ Սրբոց Թարգմանչաց տօնին եւ Անթիլիասի Դպրեվանքի 2021-2022 ուսումնական տարեշրջանի բացման առիթով:

Հանդիսապետութեամբ՝
Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԱՐԱՄ Ա. ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻՆ

Պիտի պատարագէ ու քարոզէ՝
ՀՈԳԵ. Տ. ՊԱՐՈՅՐ ՎՐԴ. ՇԵՐՆԷՉԵԱՆ
(ՏԵՍՈՒՉ ԴՊՐԵՎԱՆՈՒՅ)

Ս. Պատարագի աւարտին, Վեհարանի դահլիճին մէջ, նախագահութեամբ Վեհափառ Հայրապետին, տեղի պիտի ունենայ Դպրեվանքի 2021-2022 տարեշրջանի բացման հանդիսութիւնը, որուն աւարտին Նորին Սրբութիւնը պիտի փոխանցէ իր Հայրապետական պատգամը: Կոչ կ'ուղղենք մեր սիրեցեալ ժողովուրդի զաւակներուն մասնակցելու Թարգմանչաց սերունդին ոգեկոչման արարողութեան եւ աղօթակից դառնալու դպրեվանքներուն՝ բարի վերամուտ մը ունենալու մաղթանքով:

ՏԵՍՉՈՒԹԻՒՆ ԴՊՐԵՎԱՆՈՒՅ

ՀԱՂՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի Լիբանանահայութեան Յատկացուած Օժանդակութիւնը Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումին Միջոցով Փոխանցուեցաւ Ճատ Կարիքաւոր Ընտանիքներուն

Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումը միշտ ալ ջերմ տեղ գտած է Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի աղօթներուն, հոգատարութեան, խորհրդածութեան եւ մտածումներուն մէջ: Լիբանանահայութեան օժանդակելու նպատակով, Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսը 22, Սեպտեմբեր 2021-ին, տասն հինգ հազար ամերիկեան տոլար դրկած է Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումի վարչութեան, բաժնելով՝ Համախմբումի վարչութեան մօտ արձանագրուած կարիքաւոր ընտանիքներուն: Նպաստ գումարը փոխանցուած է Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին բարերարի մը կողմէ:

Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումի վարչութիւնը, ինչպէս միշտ հաւատարիմ մնալով Հայ եկեղեցւոյ պայծառութեան ծառայելու իր առաքելութեան, մեծապէս գնահատելով Լիբանանի ընկերային, քաղաքական, տնտեսական շատ ծանր պայմաններուն մէջ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին կատարած իշխանական այս օժանդակութիւնը, անմիջապէս լծուեցաւ աշխատանքի, պատրաստելով իր մօտ արձանագրուած կարիքաւոր ընտանիքներուն նոր ցանկ մը, բաղկացած Պէյրութի զանազան շրջաններէ, անոնց միջեւ հաւասարապէս բաժնելով Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետին օժանդակութիւնը, իւրաքանչիւր ընտանիքի փոխանցելով պահարան որ կը պարունակէ հարկը ամերիկեան տոլարի գումար մը:

Ուրբաթ, 01, Յոկտեմբեր 2021-ի առաւօտեան ժամերէն, Հ.Բ.Ը.Մ.-ի Էհրամճեան կեդրոնին մէջ, Պուրճ Համուտ Լիբանան, Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումի ատենապետուհի՝ Անահիտ Տանձիկեանի կազմակերպութեամբ և տնօրինութեամբ, օժանդակութեամբ հինգ կամաւոր ծառայող անդամներու, 150 ընտանիքներ պահարանի մէջ ստացան Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի օժանդակութիւնը:

Նպաստ ստացող անհատները, Հ.Բ.Ը.Մ.-ի Էհրամճեան կեդրոնի մուտքին, Համախմբումի վարչական Ալիս Եաղճեան եւ օժանդակ կամաւոր անդամ Սիլվա Յակոբեան, ըստ անձնագիրի կը հաստատէին իրենց անունները պատրաստուած ցանկին վրայ եւ ապա իրենց կը յանձնէին թղթիկի վրայ արձանագրուած թիւ: Ապա անոնք կը ներկայանային կամաւոր անդամ Արեւ Թանաշեանին, անոր ներկայացնելով իրենց անձնագիրը, Արեւը կը լրացնէր «Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումի Օժանդակութեան Դիմումագիրի» տեղեկութիւնները եւ յանձնէր տուեալ թղթիկի համապատասխան Գոհունակութեան Ստացագիրը, ուր նպաստ ստացող անհատները կը լրացնէին զանոնք: Ապա կը ներկայանային կամաւոր անդամ Ռուպինա Ճիկերեանին, եւ յանձնելով լրացուած Գոհունակութեան Ստացագիրը կը ստանային իրենց յանձնուելիք օժանդակութիւնը, պահարանի մը մէջ ինչպէս նաեւ կրօնագիտական գրքոյկներ, խտասալիկեր, DVD, աղօթագիրքեր եւ Սուրբերու նկարներ, նաեւ Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումի պատմական գիրքեր: Այս բոլորը անշուշտ տեղի ունեցաւ Սուրբ Էջմիածնի Կրօնասէր Տիկնանց Համախմբումի վարչութեան ատենապետուհի Անահիտ Տանձիկեանի անմիջական յարատեւ հսկողութեան տակ, ամենայն սափականութեամբ: Բոլոր անդամները ի սրտէ շնորհակալութիւն յայտնեցին Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսին, սոյն ազգանուէր օժանդակութեան առիթով, մաղթելով արեւշատութիւն, քաջառողջութիւն եւ տարիներու գահակալութիւն Վեհափառ Հայրապետին:

ՍՈՒՐԲ ԷՋՄԻԱԾՆԻ ԿՐՕՆԱՍԵՐ ՏԻԿՆԱՆՑ ՀԱՄԱԽՄԲՈՒՄԻ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ՏՕՆ ՍՐԲՈՑ ԹԱՐԳՄԱՆՉԱՑ
ՀԱՆԴԻՍՈՒՐ Ս. ԵՒ ԱՆՄԱՀ ՊԱՏԱՐԱԳ
ՀԱՅՈՑ ԳԻՐԵՐՈՒ ԳԻՏԻ ՊԱՆԾԱՅՄԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

ՀԱՅՈՑ ՄԵԿԱՌՅԹԻ ՂԱՆԱՌՐ ՈՍԿԱՐԱՆԵՐԸ ՄԵՍՐՈՊ ՍԱԷՏՈՑ ԵՒ ԻՐ ԸՆԿԵՐԱԿՅՈՑՆԵՐԸ ՄԵՐ ԿՐԹԱՎԱՆ ԵՒ ԱԳԱՅԻՆ ՈՒՈՆ Կ'ԱՄՆՈՒՑՆԵՆ:

ԳՈՐԾԱԿՅՈՒԹԵԱՄԸ՝ ՀԱՄԱԳԱՅԻՆԻ ԼԻԲԱՆԱՆԻ ՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՊԻՏԻ ՊԱՏԱՐԱԳԷ ԵՒ ՕՐՈՒՆ ՊԱՏԳԱՍԸ ՓՈԽԱՆՅԷ
ԳԵՐՇ. Տ. ՇԱՀԷ ՄՐՔ. ՓԱՆՈՍԵԱՆ
ԱՌԱՅՆՈՐԴ ԼԻԲԱՆԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ԹԵՄԻ

ՄԱՍՆԱԿՅՈՒԹԵԱՄԸ՝

ԳՈՒՄԱՆ
ԵՐԳՉԱՆՈՒՄ

ՈՐԲԱԹ, 8 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2021-ԻՆ, ԵՐԵՎԱՆԵԱՆ ԺՄԱԸ 6:00-ԻՆ, ՆՈՐԱՇԷՆԻ ՍՐԲՈՑ ՎԱՐՊԱՆԱՅ ԵՎԵՂԵՅՈՅ ՄԵՋ:

ՍԻՐՈՎ ԿԸ ՀՐԱՍԻՐԵՆՔ ԿՐԹԱՎԱՆ ՄԵՍԿԵՐԸ, ՍԻՈՒԹԵԱՆՑ ՊԱՏԱՆԽԱՆԱՏՈՒՆԵՐԸ, ՀԱՄԱԳԱՅԻՆԻ ՄԵԸ ԸՆՏԱՆԻՔԸ ԵՒ ՀԱՄԱՅՆԵԱՆ ՈՒ ՄԵՍԿԱՌՅԱՄԵՐ ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՈՐԸ: